

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120337248
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120337248.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: K. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, XXX XX M., proti žalovanému: Y. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX F. F., v konaní o zaplatenie 1 900,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/39/2020-20 zo dňa 6. augusta 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie (prvý výrok) a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že konanie zastavil v zmysle § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení („ďalej aj „ZKR“) vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného pred začatím toho súdneho konania, pričom v tomto súdnom konaní sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Z úradnej činnosti súd prvej inštancie totiž zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/216/2019 zo dňa 11. marca 2019 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 53/2019 dňa 15.03.2019. Preto mal za to, že sú naplnené zákonné podmienky uvedené v § 167e ods. 1 ZKR na zastavenie tohto súdneho konania.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol vzhľadom na procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania spočívajúce v podaní žaloby po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Dodal, že o nároku žalovaného na náhradu trov konania nerozhodoval, keďže žaloba mu nebola ešte doručovaná.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že boli splnené podmienky na zastavenie tohto súdneho konania. Poukázal na podľa neho nesprávne zistený skutkový stav zo strany súdu prvej inštancie, kedy v čase vzniku žalobou uplatňovanej pohľadávky ani v súčasnosti na žalovaného už nie

je vyhlásený konkurz a ani proti nemu začaté konkurzné konanie, nakoľko konkurzné konanie vedené pod sp. zn. 5Odk/216/2019 bolo zrušené dňa 30. 10. 2019, čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 210/2019. Vzhľadom na zrušenie konkurzu pred vznikom pohľadávky uplatňovanej v tomto súdnom konaní jeho pohľadávka nemohla byť uplatnená v konkurze. Z takto nesprávne zisteného skutkového stavu vychádza aj nesprávne právny záver súdu prvej inštancie o splnení podmienok uvedených v § 167e ods. 1 ZKR na zastavenie tohto súdneho konania. Zastavenie konania považoval žalobca aj nesprávny procesný postupom, ktorým mu súd prvej inštancie znemožnil uplatňovať hmotnoprávne nároky. Jedná sa podľa neho zároveň o takú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p. zrušiť z nasledovných dôvodov:

8. V prvom rade má odvolací súd za to, že odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) C. s. p. nie sú uplatnené dôvodne. Žalobca totiž tieto odvolacie dôvody spočívajúce v porušení práva na spravodlivý súdny proces a v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nedáva do súvisu s postupom súdu prvej inštancie pri prejednávaní veci, ale nedostatočne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením veci (súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, keď opomenul tú skutočnosť, že konkurz na žalovaného bol zrušený a pohľadávka vznikla po zrušení konkurzu, teda nemohla byť uspokojovaná v konkurznom konaní, v dôsledku čoho nebol dôvod na zastavenie tohto súdneho konania).

9. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo 204/2019 z 30.03.2020 dôvodí: „Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f) CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu procesný postup súdu posudzoval už Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napríklad v konaniach sp.zn. I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018), nezistil však žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone. V ďalšom texte citovaného rozhodnutia je uvedené :

V danom prípade žalobca vytyka súdom oboch inštancií nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie. Namietá nesprávnosť alebo neúplnosť ich skutkových zistení a prijatie nenáležitých skutkových záverov. Najvyšší súd preto pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

Dovolateľ namietá (a prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP vyvodzuje tiež z toho), že rozsudky súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Treba preto uviesť, že už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy dospela judikatúra najvyššieho súdu k názoru, podľa ktorého sa realizácia procesných oprávnení neznesie účastníkovi právnym posúdením veci (viď R 54/2012). Rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa ustálila na názore, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP a prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (R 24/2017, 1 Cdo 71/2018, 2 Cdo 49/2018, 3 Cdo 37/2018, 4 Cdo 1/2018, 5 Cdo 191/2018,

7 Cdo 79/2018, 8 Cdo 76/2018). Tieto právne závery nepovažuje ústavný súd za ústavnoprávne neakceptovateľné (I. ÚS 61/2019).

Podľa názoru žalobcu je rozsudok odvolacieho súdu nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný a arbitrárny. Dovolací súd k tomu uvádza, že ešte za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy najvyšší súd v stanovisku publikovanom pod R 2/2016 dospel k záveru, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. I keď CSP v súvislosti s úpravou dovolania a dovolacieho konania nepozná pojem „iná vada“ tak, ako ho uvádzali ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, je nepochybné, že k procesným vadám odlišným od väd zmätočnosti (k vadám označovaným predchádzajúcou právnou úpravou ako „iná vada“) môže v praxi všeobecných súdov dochádzať (a dochádza) aj v súčasnosti. Uvedené stanovisko je preto v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považované za naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd považuje toto stanovisko za súladné s právnou úpravou obsiahnutou v CSP (I. ÚS 61/2019).

10. Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky je možné vyvodiť, že za porušenie práva na spravodlivý proces nie je možné považovať nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých (navrhovaných) dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu ani nesprávne právne posúdenie veci, ale postup smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

11. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. však boli žalobcom uplatnené dôvodne. V napadnutom uznesení súdu prvej inštancie sa skutočne nespomína okolnosť, že konkurz na majetok žalovaného vyhlásený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/216/2019 zo dňa 11. marca 2019 a zverejnený v Obchodnom vestníku dňa 15. marca 2019 bol následne zrušený k 31. októbru 2019. Odvolací súd dodáva, že aj keby k následnému zrušeniu konkurzu na majetok žalovaného nedošlo, vzhľadom na to, že predmetom žaloby je pohľadávka na nájomnom za obdobie apríl 2020 až júl 2020, jedná sa o pohľadávku na nájomnom, ktorá vznikla a je splatná po vyhlásení konkurzu, nie sú teda naplnené zákonné podmienky § 167e ods. 1 ZKR, podľa ktorého, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

12. Podľa § 166a ods. 1 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovými kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

Nakoľko pohľadávka uplatňovaná v tomto spore vznikla po rozhodujúcom dni - vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného, nejedná sa o pohľadávku, ktorá musela a mohla byť uspokojená v konkurze. Odvolací súd preto konštatuje, že podmienky na zastavenie konania neboli splnené. Nakoľko odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je rozhodnutím vo veci samej a dôvody na jeho vydanie neexistovali, odvolací súd predmetné uznesenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p. zrušil a vec súdu prvej inštancie v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

13. V súlade s ustanovením § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie bude pokračovať v ďalšom konaní, vec prejednať a rozhodnúť, samozrejme za predpokladu, že sa v konaní nevyskytnú iné prekážky brániace rozhodnutiu vo veci samej.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).